

[Willesen.]

af os forelagte Lovforslag tager Sigte paa at kræve. Vi foreslaar jo en Omordning af Ejendomsforholdet til Jorden, der i og for sig ikke i Praksis berører dem, der virkelig arbejder med og driver deres Jord, men kun dem, der har den liggende som Spekulationsgenstand eller ikke er i Stand til paa fuldt samfundsmæssig forsvarlig Maade at udnytte den. Og for at dette Offer ikke skal falde ensidigt paa en enkelt Klasse, har vi foreslaaet, at det udlignes paa den samlede Formuemasse i Landet.

Jeg vil gerne understrege, at det, der for os er Hovedsagen, er at prøve paa at tage Initiativ til, at det store Spørgsmaal om Grundskyldens Gennemførelse bliver diskuteret og taget op med det Formaal at faa den gennemført indenfor en overskuelig Fremtid, og kan vi finde Tilslutning til dette Hovedformaal, kan vi ogsaa tilsige den videst mulige Forhandlingsvillie overfor alle Enkeltheder. Og jeg anser det ikke mindst for et Hovedformaal med Debatten i Dag at faa klarer, om vi kan vente Tilslutning hertil, og hvorfra vi kan faa den. Jeg maa sige, jeg gaar ud fra, at vi til dette Hovedformaal kan vente Tilslutning baade fra radikal og socialdemokratisk Side, og jeg vilde ogsaa tro, at der indenfor Venstre var adskillige, som i alt Fald sympatiserede med Tanken og forhaabentlig kunde paavirke deres Partifæller saa meget, at Sympatien ikke vedblev at være af passiv Karakter.

Vi anser Opnaaelsen af dette vort Hovedformaal for at være en Nødvendighed for vort Samfunds forsat sunde, rolige og fredelige Udvikling, for at skabe lige Arbejdsmuligheder for den Befolkning, der stadig øges. Vi skal gerne gaa ind i en Udvalgsbehandling netop med dette Formaal for Øje.

Det tredie Lovforslag, der er sat til Forhandling, er jo et Forslag, der, som jeg sagde i Forelæggelsestalen, betegner et Udsnit af det store Hovedforslag, et Udsnit, der særlig tager Sigte paa de foreliggende Nødstilstande.

Det er vort Maal og vor Tro, vor Overbevisning, at den Dag maa komme, da det danske Folk skrider til Grundskyldsreformens fulde Gennemførelse, og det er ogsaa vor Tro, at den Dag er nærmere, end mange tænker, og end mange aner ud fra en yderst kortsynet Vurdering af de foreliggende politiske Magtforhold. Man taler saa ofte om, at man skal regne med de foreliggende politiske Magtforhold og Kendsgerninger; men jeg vil gøre opmærksom paa, at er der

noget, der er af omskiftelig Karakter, saa er det saa sandt og vist politiske Magtforhold, og den Magt, der den ene Dag kan synes uovervindelig, kan være svag den næste, og den, der kan synes svag den ene Dag, kan være stærk den næste. Ingen ved, hvad Dag selve den sociale Udvikling og ændrede politiske Konjunkturer muliggør, ja, fremtvinger langt større, langt stærkere, langt mere radikale Skridt paa Grundskyldsvejens Bane, end — skal vi sige — den kortsynede Snusornuft tænker sig eller ønsker i Øjeblikket.

Dels for at forberede alle de øvrige dybtgaaende Reformere til Fremme af social Retfærdighed i vort Folk og dels for at forberede Muligheden af, at den offentlige Mening kan være vaagen, om en saadan Situation skulde indtræffe, og staa samlet til Fremstød af denne Art, har vi forelagt disse Lovforslag.

Men medens Arbejdet paa disse staaar paa, har vi for at lindre den Krise, jeg talte om i min Indledning, forelagt det tredie Lovforslag, Forslag til Lov om Foranstaltninger til Modvirkning af Arbejdsløsheden. Da det af det ærede Medlem Hr. P. Munch her i Tinget forelagte Lovforslag om Hjælpekasseunderstøttelser til arbejdsløse var til Behandling, udtalte det ærede Medlem Hr. Axel Dam, hvad jeg ogsaa bemærkede i min Forelæggelsestale, at vi var overbevist om, at Gennemførelsen af blot det første Trin af vort Hovedforslag, suppleret med andre Foranstaltninger, som vi kunde tænke os at gaa til, vilde bevirke en Formindskelse af den herskende Arbejdsløshed, og jeg kan tilføje, at min ærede Partifælle godt kunde have sagt, at vi ikke blot kunde tænke os at gaa med, men at vi allerede paa det Tidspunkt i Hovedtrækkene havde udarbejdet det Lovforslag, der i Dag er til Behandling.

Dette Lovforslag tager, som jeg sagde i min Forelæggelsestale, først og fremmest Sigte paa at lindre Arbejdsløsheden paa det Punkt, hvor Statistikken med klare Tal viser, at den er størst, nemlig indenfor Byggefagene. At der er Brug for en stærkt forøget Byggevirkning, viser den herskende Bolignød tilstrækkeligt. Jeg skal her henlede Opmærksomheden paa en Artikel, der for nogen Tid siden stod i „Socialøkonomisk Tidsskrift“, en meget instruktiv interessant Artikel, af cand. polit. Svend Nielsen, i hvilken han ud fra Beregninger paa Grundlag af Fødselshyppigheden, Ægteskabsstatistikken og Befolkningstilvæksten godtgjorde, at der faktisk i Storkøbenhavn var Brug for 17 000—18 000 nye Lejligheder.

Naar vi har et saa stort Boligbehov